

Erkenning voor Plastic Bertrand

Zanger Plastic Bertrand is dan toch de uitvoerende artiest van de hit *Ca plane pour moi*. Het Brusselse Hof van beroep heeft dit bevestigd. Producent en componist Lou De Prijck eiste dat ook hij als uitvoerend artiest erkend zou worden, maar hij kon hiervan geen bewijs leveren, met een geldboete van

10.000 euro wegens tergend en roekeloos geding als gevolg. In 1998 werd De Prijck al veroordeeld in eerste aanleg. Hij beweerde dat Roger Jouret, de echte naam van Plastic Bertrand, het liedje niet zelf heeft gezongen. Het Hof herinnerde De Prijck aan een contract tussen Jouret en oorspronkelijke producent RKM. De Prijck kon zelf geen contract voorleggen en bovendien wordt alleen Plastic Bertrand op de plaat vermeld als uitvoerend artiest.

Cd's krijgen kartonnen doosje

Goedkopere cd's liggen binnenkort in een kartonnen doosje in de winkel. Op die manier wil platenfirma Universal de verkoop van ouder repertoire stimuleren. De firma van onder meer U2 en dEUS vond dat het cd-doesje na twintig jaar een facelift verdiende en gaat nu cd's uitbrengen in drie formaten: een deluxe-versie (voor ongeveer 19,99 euro), een standaard-versie (een verbeterde versie van de gekende jewel-box, voor 14,99 euro) en de kartonnen versie (9,99 euro).

Keith Richards mogelijk in derde 'Pirates' film

Rolling Stones gitarist Keith Richards gaat waarschijnlijk Johnny Depps vader in de derde *Pirates of the Caribbean* film spelen. Depp verklaarde eerder dat Richards hem inspireerde voor zijn personage, Jack Sparrow. Depp verklaarde in Londen dat hij uitkijkt naar een eventuele samenwerking met de muzikant. Hij plaatste wel een kanttekening: „Ik geloof het pas wanneer ik hem op de set zie en de camera's draaien.” Richards, 62 jaar inmiddels, bereidt zich momenteel voor op het hervatten van de tournee van The Stones. In april viel Richards uit een palmboom tijdens zijn vakantie op de Fiji-eilanden, waardoor een deel van de Stones-tournee afgelast moest worden.

© AP

Tears for Fears op the Proms

De 22e editie van de Night of the Proms heeft het Britse popduo Tears For Fears aan haar programma toegevoegd. Dat maakten de organisatoren bekend. De groep werd opgericht in de jaren tachtig en heeft popklassiekers voortgebracht als *Shout, shout, let it all out*, *Change*, *Everybody*

Wants To Rule The World, *Head Over Heels* en *Sowing The Seeds Of Love*. Ook Texas en Tony Henry komen dit najaar naar de Night of the Proms. De concertreeks vindt plaats van 20 oktober tot 10 november in het Antwerpse Sportpaleis.

Ticketprijzen variëren tussen 17 en 37 euro en zijn verkrijgbaar via Tele Ticket Service (070/345 345) of op www.teleticketservice.com en www.notp.com.

Placido Domingo op WK-finale

De wereldberoemde tenor Placido Domingo zal op zondag 9 juli optreden tijdens de rust van de WK-finale in Berlijn. Dat heeft zijn platenfirma Sony bekendgemaakt. *Welkom bij ons*, het lied dat de 65-jarige Spaans-Mexicaanse zanger zal brengen is geschreven door zijn zoon Placido Domingo Jr. Vader Domingo houdt met zijn optreden een traditie in ere. Sinds 1982 is hij op elke WK-finale present.

© REUTERS

Een veertiger volgt **Springsteen** IN HET SPOOR VAN THE BOSS

Het was even schrikken toen Bruce Springsteen in april zijn nieuwe cd uitbracht, *We Shall Overcome: the Pete Seeger Sessions*. Pete Seeger, dat was toch die zagerige folkdino uit de jaren vijftig en zestig, die ellenlange liedjes zong over vrede en verdraagzaamheid? Wat had die te maken met de 'Prisoner of rock-'n-roll', zoals de Boss zichzelf ooit noemde? En wat had Springsteen plots met banjo's, violen en – godbetert – wasborden?

Tekst en foto's
Peter VANDENBERGHE

Het schrikken had vooral te maken met een belofte die ik mezelf lang geleden maakte: het jaar waarin ik 40 werd, zou ik Bruce – na meer dan 25 optredens in Europa – eindelijk eens op een Amerikaanse tour volgen. Nu is het zover – maar wou ik dat wel, nu het een folk-tour bleek te worden? Ja hoor. Ik trok in mei naar Bercy in Parijs, en zag dat het goed was: negentien muzikanten die op een podium genoeg plezier maakten om de hele zaal mee te sleuren, en folk deden rocken als nooit voorheen. Op naar de V.S., dus.

20 JUNI: PHILADELPHIA, CAMDEN TWEETER WATERFRONT AMPHITHEATER

Ik ben maar liefst 24 uur op de been om vanuit Brussel in Philadelphia te geraken, waar ik meteen een fantastisch feest meemaak: een Boss die licht aangeschoten op het podium gezelschap krijgt van zijn gabbers Joe Gruchucky en Southside Johnny. Het is mijn eerste openlucht en tegelijk indoor-concert: de zaal heeft maar drie muren, ik zit buiten, op het gazon, dicht bij bier-tentjes, en kijk recht de zaal in. Een beetje Werchter, maar met betere muziek.

Springsteen deelt opvallend minder sneren uit aan het adres van zijn president Bush dan hij deed in Parijs, een maand eerder. Toen schold hij de man nog verrot, nu beperkt hij zich tot 'ik laat de muziek voor zich spreken'. In een interview verklaart Springsteen zijn plotse voorliefde voor folk: „Ik herontdekte het werk van Seeger en al die schatten van oude volksliederen, toen ik meewerkte aan een tribute-cd voor hem. Weet je: die oude liedjes waren allemaal aanklachten – tegen armoede, tegen uitbuiting, tegen oorlog of lafheid. En vandaag zijn ze actueler dan ooit.”

21 EN 22 JUNI: NEW YORK, MADISON SQUARE GARDEN

In Manhattan is totaal geen aandacht voor Springsteens optreden van morgenavond. Zelfs het WK voetbal wekt meer interesse. En dat wil wat zeggen. „New Yorkers zijn verschrikkelijk mensen”, vertrouwt een Ghaanes me toe, wanneer we op een reuzenscherf aan Times Square samen het Team USA zien ten onder gaan. „Ze komen te laat op een concert aan, lopen de hele tijd rond, drinken meer dan ze aankunnen, en gaan vroeger naar huis. Voor hen telt alleen dat ze kunnen zeggen dat ze erbij waren.”

Dat blijkt niet bepaald wanneer ik een dag later de legendarische Madison Square Garden in het hartje van Manhattan opzoek. Fans staan in lange rijen aan te schuiven, om zeker een plaatsje net voor het podium te hebben.

„NU BRUCE OPENLIJK DE PRESIDENT AANVALT, HAKEN SOMMIGE FANS AF”
SHARON

„Ik mis geen enkele tour”, bevoert Philip, een rasechte New Yorker. „Ik hoorde de nieuwe cd en was meteen verkocht: dit zijn onze liedjes, songs die we op school leerden, maar verloren dreigden te gaan. Dankzij Bruce zullen ze nu weer minstens vijftig jaar langer leven. Mijn kinderen zijn er gek van.”

De Garden is tot de nok gevuld voor The Boss. Niet al zijn achttien concerten op deze Amerikaanse tour waren uitverkocht. „Sommige fans laten het afweten”, zegt Sharon me. Ze is 42 jaar, komt uit New Jersey en is een echte diehard. „Ze blijven niet echt weg omwille van de

muziek: wanneer je met hen over de folk-richting praat die Bruce inslaat, eindigt de discussie altijd in politiek gekisbebis. De *Vote for a Change*-tour was al een fikse klap voor hen. Tijdens de presidentsverkiezingen organiseerde Springsteen samen met Pearl Jam, REM en John Fogerty optredens waarin ze opriepen voor John Kerry, en niet voor Bush, te stemmen. Nu Bruce openlijk de president aanvalt, haken sommige fans af. Terwijl hij natuurlijk overschot van gelijk heeft: Bush brengt ons over de hele wereld in verlegenheid.”

De republikeinse fans zitten duidelijk niet in de zaal. Het nummer *Bring them Home*, door Seeger geschreven tegen de Vietnamoorlog en nu opnieuw uitgebracht door Seeger én door Springsteen, wordt door de 25.000 New Yorkers meegezongen. „Breng onze jongens terug uit de oorlog”. Nog indrukwekkender is *My City of Ruins*: oorspronkelijk schreef Springsteen het nummer voor 'zijn' Asbury Park, maar na 9/11 leek het nog toepasselijker voor New York. Het enige storende element in de Garden zijn de obers, die om de haverklap vol overtuiging in mijn oor brullen 'Champagne?'. Hier drink je dus champagne, geen Budweiser.

23 JUNI: NEW JERSEY, ASBURY PARK

Asbury Park is het kuststadje waar Springsteen woonde en leefde in de eerste jaren van zijn carrière. Het is een stadje van vergane

„IK ZIE HEM REGELMATIG. HIJ IS HEEL TOEGANKELIJK GEBLEVEN, JE KAN HEM ZO AANSPREKEN”
STAN